RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

.

A R R E S T

nr. 82.703 van 5 oktober 1999.

A. 75.526/V-1504.

In zake : **de Vlaamse Gemeenschap**,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4 bus 1

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Franse Gemeenschapsregering,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. UYTTENDAELE en E. MANON,
kantoor houdende te BRUSSEL,
kapitein Crespelstraat 2-4

D E R A A D V A N S T A T E, Ve K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de Vlaamse Gemeenschap op 1 september 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 april 1997 van de Franse Gemeenschapsregering "relatif à l'attribution de fréquences et de reconnaissances à des radios privées" bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juli 1997;

Gezien het verzoekschrift dat de Vlaamse Gemeenschap op dezelfde dag heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel te laten bevelen "het verbod onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 frank per dag en per inbreuk, om een frequentie toe te wijzen of het gebruik ervan te dulden zonder de coördinatieprocedure te hebben gevoerd conform artikel 2, eerste lid, K.B. 10 januari 1992 betreffende de klankradioom-

roep en frequentiemodulatie in de band 87.5 MHz - 108 MHz B.S. 20 maart 1992, aan en omtrent volgende private radio's, vermeld in het betwist besluit dd. 21 april 1997, nl.

1) NV "TELE 6"
2) VZW "RADIO INDEPENDANTE LOCALE CONTACT"
3) VZW "STATION INDEPENDANTE SATELLITE"
4) VZW "DIFFUSION BRUXELLES"
5) VZW "ANIMATION A CHARLEROI"
6) VZW "DIFFUSION CHARLEROI"
7) VZW "DIFFUSION PAYS NOIR"
8) VZW "RADIO METROPOLE"
9) VZW "DIFFUSION LIEGE"
10) VZW "RADIO BOIS-DE-BREUX"
11) VZW "FM 56"

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Mr B. STAELENS, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en

van Mr E. MARON, advocaat, die voor de tegenpartij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz - 108 MHz, bepaalt dat een Gemeenschap die een nieuw frequentieplan wenst op te stellen of een wijziging wenst aan te brengen in haar frequentieplan, daartoe een coördinatie-aanvraag moet indienen bij het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT) dat, al naar het geval, overgaat tot coördinatie met de andere Gemeenschappen, de Regie der Luchtwegen en de buitenlandse administraties. Luidens het tweede lid van voormeld artikel dienen als een wijziging van het frequentieplan te worden beschouwd : een nieuwe frequentietoewijzing, een verhoging van het uitgestraald vermogen en/of van de equivalente antennehoogte van een bestaande toewijzing en een verplaatsing van een bestaand radio-omroepstation.

1.2. Op 29 december 1993 neemt de regering van de Franse Gemeenschap een besluit houdende wijziging van het besluit van de executieve van 24 december 1991 betreffende de erkenning van de private radio’s. Dat besluit strekt ertoe de regering de mogelijkheid te verschaffen een hoger zendvermogen toe te staan aan de private radio’s wanneer dit noodzakelijk mocht blijken om zich gemakkelijker tot hun publiek te wenden. Op dezelfde datum treft zij een besluit tot hernieuwing van de erkenning van de private radio’s. Het eerste besluit wordt door de Raad van State geschorst met zijn arrest nr. 53.697 van 13 juni 1995, wegens niet raadpleging van de Raad van State, afdeling wetgeving.

1.3. Op 7 maart 1994 neemt de regering van de Franse Gemeenschap een nieuw besluit, waarbij het vorige wordt ingetrokken en dat de erkenningen en de vergunningen voor stereofonische uitzendingen slechts voorlopig verleent "in afwachting van de coördinaties, die voorzien zijn in artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 - 108 MHz."

1.4. Bij arrest nr. 63.646 van 18 december 1996, heeft de Raad van State dat laatste besluit vernietigd voor wat een aantal toekenningen van zendvergunningen betreft en dit wegens schending van de wet op de plicht tot uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

1.5. Ten gevolge van het sub 1.4. hiervoren vermeld annulatiearrest kent de Franse Gemeenschaps-regering blijkens het bestreden besluit van 21 april 1997 aan de elf in dat arrest genoemde private radio’s een frequentie toe, te weten :

	Naam	Zone	frequentie (MHz)	effectief zend-vermogen	equivalente antenne-hoogte(m)
1.	NV TELE 6	BRUSSEL	100.0	1 KW	75
2.	VZW RADIO INDEPENDANTE LOCALE CONTACT	BRUSSEL	102,2	1 KW	75
3.	VZW STATION INDEPENDANTE SATELITTE	BRUSSEL	103,7	750 W	58
4.	VZW DIFFUSION BRUXELLES	BRUSSEL	104,0	1 KW	75
5.	VZW ANIMATION A CHARLEROI	CHARLEROI	100,0	300 W	40
6.	VZW DIFFUSION CHARLEROI	CHARLEROI	103,5	1 KW	75
7.	VZW DIFFUSION PAYS NOIR	CHARLEROI	104,0	1 KW	75
8.	VZW RADIO METROPOLE	CHARLEROI	105,6	100 W	35
9.	VZW DIFFUSION LIEGE	LUIK	103,6	1 KW	75
10	VZW RADIO BOIS-DE BREUX	LUIK	104,5	1 KW	75
11	VZW FM 56	LUIK	105,7	100 W	35

Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het aan de betrokken lokale radio's toegekend zendvermogen lager is dan wat oorspronkelijk was gevraagd en aanleiding had gegeven tot opmerkingen van verzoekster aangaande het storen van zenders van de BRTN of Vlaamse lokale radio's; dat zij daaruit afleidt dat het belang van verzoekster niet is aangetoond;

2.2. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot haar belang niet dient aan te tonen dat deze of gene onder haar bevoegdheid ressorterende zender wordt gestoord; dat, gelet op de aard van de aangevoerde middelen, zij zich ertoe kan beperken aan te voeren dat haar prerogatieven werden geschaad doordat zij in het kader van de coördinatieprocedure niet werd geraadpleegd of doordat de door en namens de Grondwet vastgestelde bevoegdheidsverdeling niet werd geëerbiedigd; dat de vraag of ten gevolge van de toegekende frequenties en zendvermogens onder de Vlaamse Gemeenschap ressorterende zenders worden gestoord verband houdt met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de exceptie moet worden verworpen;

Over de gegrondheid van de vordering.

3. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij onder meer als middel de schending aanvoert van artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz - 108 MHz, doordat de tegenpartij met het bestreden besluit frequenties heeft toegekend zonder de noodzakelijke voorafgaande coördinatie door het BIPT, wat volgens haar de schending van een substantiële vorm is; dat zij er op wijst dat vooraleer het bestreden besluit werd getroffen haar geen recente vragen tot coördinatie werden medegedeeld; dat zij daarvoor verwijst naar haar uiteenzetting van de feiten, en aanstipt dat noch in 1997, noch in 1996, noch in 1995 coördinatie-aanvragen werden ingediend en dat het bestreden besluit de exacte coördinaten van de betrokken zenders niet eens vermeldt, zodat niet kan worden nagegaan of een en ander met de ooit ingediende aanvragen strookt; dat in zoverre vroeger coördinatie-aanvragen waren ingediend, verzoekster betoogt dat met haar opmerkingen betreffende concrete storingen geen rekening is gehouden; dat verzoekster in verband met dit middel tenslotte verwijst naar het arrest nr. 66.078, van 25 april 1997;

3.1.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in hoofdorde antwoordt dat het koninklijk besluit van

10 januari 1992 onwettig is en derhalve niet kan worden toegepast, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet, omdat het werd genomen toen de regering ontslagnemend was, terwijl het ook niet onder de categorie der lopende zaken kan worden gerangschikt; dat zij wat dat betreft preciseert dat bedoeld koninklijk besluit diepgaand ingrijpt in de bevoegdheden van de gemeenschappen inzake radio-omroep, dat het niet ging om het eindresultaat van een normaal afgewikkelde procedure en dat ook geen dringende spoed een onverwijld ingrijpen wettigde;

3.1.2.2 Overwegende dat de verwerende partij in subsidiaire orde antwoordt dat zij geen andere keuze had dan de frequenties toe te wijzen zonder de afloop van de coördinatieprocedure af te wachten, aangezien zij ten gevolge van het arrest van de Raad van State gehouden was een nieuwe beslissing te nemen, waardoor zij het hoofd moest bieden aan twee tegenstrijdige verplichtingen, enerzijds de coördinatie vragen en anderzijds de toestand van de betrokken radio’s regelen, en dus de toewijzing van frequenties heeft gedaan "ten voorlopige titel"; dat zij echter wel aanneemt dat indien de opmerkingen van de Vlaamse Gemeenschap overgemaakt aan het BIPT gegrond zouden zijn, zij daar rekening zal mee houden en de bestreden beslissing zal aanpassen;

3.1.3.1. Overwegende dat het voornoemde koninklijk besluit van 10 januari 1992 tot stand is gekomen doordat het Arbitragehof met zijn arrest 1/91 van 7 februari 1991 de nietigverklaring had uitgesproken van een aantal bepalingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving, te weten, artikel 3 in zoverre het de nationale overheid, zonder de in B.5 en B.6 van het arrest aangegeven beperkingen in acht te nemen, ertoe machtigde om de normen betreffende de uitzendingen van private radio’s te bepalen, en het diezelfde overheid aanwijst als de overheid die bevoegd is om de vergunningen tot exploitatie van dergelijke radio’s te

verlenen, artikel 10, in zoverre het algemeen karakter van de in het eerste lid aan de Koning verleende machtiging de nationale overheid toestond de aangelegenheid van de radio-omroep te regelen buiten de haar voorbehouden bevoegdheid, zoals die is omschreven in B.5 van het arrest, en artikel 11, voordat het werd gewijzigd bij artikel 338 van de programmawet van 22 december 1989, zomede leden 2 en 3 van dat artikel 11, zoals gewijzigd bij artikel 338 van de programmawet van 22 december 1989, in de mate dat die bepalingen betrekking hebben op private radio-omroepdiensten; dat zodoende een bevoegdheidsvacuum was ontstaan dat, ook al diende het niet bij hoogdringendheid te worden opgevuld, dan toch zonder talmen moest worden verholpen gezien de onmogelijkheid om frequenties toe te wijzen; dat blijkens de aan de Raad van State bekende feitelijke gegevens het koninklijk besluit van 10 januari 1992 aldus tot stand is gekomen: het besproken arrest 1/91 van het Arbitragehof dateerde van 7 februari 1991; op 18 maart 1991 vroeg de federale regering het akkoord van de Vlaamse regering en de Franse gemeenschapsregering over een ontwerp-tekst, welke akkoorden met de opmerkingen van de respectieve regeringen werden verleend op 27 maart en 14 mei 1991; op 23 juli 1991 werd een dringend advies gevraagd aan de Inspectie van Financiën, welk advies op 25 juli 1991 werd verleend; op 4 oktober 1991 verleende de afdeling wetgeving van de Raad van State haar binnen de drie dagen gevraagd advies; de wetgevende kamers werden van rechtswege ontbonden op 17 oktober 1991, ingevolge een verklaring tot herziening van de Grondwet en verkiezingen hadden plaats op 24 november 1991, waarna de regering op 25 november 1991 ontslag nam; de vorming van de nieuwe regering liet op zich wachten tot 6 maart 1992; vóór die vorming, op 10 januari 1992, werd het betrokken reglementair koninklijk besluit genomen dat erna, op 20 maart 1992 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad;

3.1.3.2. Overwegende dat de verwerende partij vraagt dat de debatten zouden worden heropend teneinde haar in staat te stellen, aan de hand van de hiervoren vermelde gegevens, in zoverre deze haar niet bekend zouden zijn, standpunt in te nemen nopens de wettigheid van het koninklijk besluit van 10 januari 1992; dat het summier karakter van de procedure in kort geding zich daar echter tegen verzet; dat overigens in de huidige stand van de zaak uit de hiervoren weergegeven chronologie geen concrete gegevens blijken die de stelling van de verwerende partij staven en zij er in haar nota ook geen heeft aangereikt; dat in de huidige stand van de rechtspleging kan worden vastgesteld dat de procedure leidende tot het koninklijk besluit van 10 januari 1992 op een normale wijze, met de vereiste spoed, doch zonder overhaasting werd afgewikkeld, derwijze dat de voorafgaande procedure van totstandkoming volledig voltooid was op het tijdstip van het ontslag van de regering; dat gelet op de relatieve spoedeisendheid van de zaak, de ontslagnemende regering redelijkerwijze van oordeel kon zijn dat een regeling moest worden getroffen zonder de verder aanslepende vorming van een nieuwe regering af te wachten; dat overigens de datum van publicatie van het voornoemde koninklijk besluit kan doen vermoeden dat ook de nieuwe regering het met zijn inhoud eens was; dat derhalve de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.1.3.3. Overwegende wat het middel zelf betreft, dat verwerende partij niet betwist dat zij het resultaat van de coördinatieprocedure, d.w.z. de coördinatie met onder meer de andere Gemeenschappen door het BIPT, niet heeft afgewacht vooraleer de betwiste frequenties toe te kennen, waartoe zij nochtans verplicht was overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 januari 1992; dat in de aanhef van het bestreden besluit zelf te lezen staat dat de coördinatieprocedure niet tot enig resultaat heeft geleid en uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat na het vernietigingsarrest

nr. 63.646 een nieuwe aanvraag tot coördinatie werd gedaan; dat de verwerende partij zich dan ook bezwaarlijk kan beroepen op haar verplichting t.a.v. de betrokkenen radio’s om het voormelde arrest uit te voeren en haar goede wil om haar bestreden besluit aan een toekomstige coördinatie aan te passen; dat het middel ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan doordat het bestreden besluit haar hindert in de normale uitoefening van haar bevoegdheden ten aanzien van de radio-omroepen en dat de omstandigheid dat de uitoefening van die bevoegdheden gedurende een lange periode gehinderd of zelfs onmogelijk gemaakt wordt, als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd moet worden; dat verzoekster daarbij verwijst naar de arresten nr. 53.697 van 13 juni 1995 en nr. 66.078 van 25 april 1997 waarin dit nadeel uitdrukkelijk is aanvaard als schorsingsvoorwaarde;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verzoekster nergens concrete gegevens aanbrengt waaruit men zou kunnen besluiten dat zij ernstig in de uitoefening van haar bevoegdheden is gehinderd, door bijvoorbeeld ernstige storingen aan te duiden die Vlaamse zenders zouden ondervinden vanwege de door verwerende partij toegekende frequenties; dat zij er nog op wijst dat voor enkele zenders de toegelaten zendkracht zelfs verminderd is in vergelijking met wat door het besluit van 7 maart 1994 was toegestaan; dat zij voorts nog vermeldt dat de verzoekster haar akkoord had betuigd met het voorlopig vergunnen van private radio’s "in afwachting van het resultaat van de coördinatie"; dat de verwerende partij tenslotte opmerkt dat de verzoekster met de indiening van haar schorsingsverzoek heeft gewacht tot de laatste nuttige dag en dat indien zij dan werkelijk zulk een moeilijk te herstellen

ernstig nadeel leed, ze wel niet zo lang zou hebben gewacht om naar de Raad van State te stappen;

3.2.3. Overwegende dat, wat de aangevoerde gegevens betreft, het duidelijk is dat zenders die op dezelfde of nagenoeg dezelfde frequentie uitzenden op de FM-band en die ook geografisch niet zeer ver uiteen liggen, elkaar dreigen te storen, zeker in die gebieden waar beide signalen te ontvangen zijn; dat in het verzoekschrift en in de daarbij gevoegde stukken naar welbepaalde zenders wordt verwezen; dat echter met betrekking tot de frequentietoewijzingen 100,0 MHz Charleroi (Animation Charleroi), 104,0 MHz (Diffusion Pays Noir), 105,6 Charleroi (Radio Metropole) en 105,7 Luik (FM 56) geen concreet storingsgevaar wordt aangevoerd en de Vlaamse Gemeenschap destijds geen bezwaar heeft gemaakt bij het BIPT; dat wat die zenders betreft dan ook geen rekening kan worden gehouden met een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat wat de overige zenders betreft, het argument als zouden de toegekende vermogens lager liggen dan wat oorspronkelijk werd gevraagd niet ter zake dient, aangezien deze nog steeds hoger zijn dan in in het frequentieplan van 1991; dat daarenboven rekening moet worden gehouden met het feit dat de begane on-wettigheid, namelijk het niet naleven van de verplichting vooraf op het intern Belgisch vlak te coördineren, precies heeft verhinderd dat de discussie over het al of niet hinderlijk karakter van de betrokken zenders kon worden gevoerd; dat om die laatste reden niet van verzoekster kan worden geëist dat zij in het kader van deze schorsingsprocedure het concrete bewijs levert van storingen die effectief werden geconstateerd na 1993; dat de termijn om een vordering tot schorsing in te stellen dezelfde is als die om een annulatieberoep in te stellen, namelijk zestig dagen en de verwerende partij niet aantoont dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, doordat verzoekster tot de laatste dag van die termijn gewacht heeft, niet meer te vermijden

was of daardoor niet meer ernstig of moeilijk te herstellen was; dat, overigens, zoals de verzoekende partij terecht betoogt, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor een grondwettelijk erkend onderdeel van het Rijk als een Gemeenschap een specifiek karakter vertoont; dat een normale ongehinderde uitoefening van haar door of krachtens de Grondwet toegekende bevoegdheden door de organen van die Gemeenschap een zaak is die de openbare orde aanbelangt; dat de omstandigheid dat die bevoegdheden gedurende een periode langer dan in geval de schorsing niet wordt uitgesproken gehinderd of onmogelijk worden gemaakt, voor de verzoekster geacht moet worden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit te maken; dat derhalve ook voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde;

<u>Wat de vordering tot het opleggen van een dwangsom betreft</u>.

4.1. Overwegende dat verzoekster ter staving van haar vordering tot het opleggen van het verbod een frequentie toe te wijzen op verbeurte van een dwangsom het volgende aanvoert :

> "Verzoekende partij heeft reeds uiteengezet dat het betwiste Besluit niet het eerste of enige Besluit van de Franse Gemeenschapsregering is, waarbij frequenties worden toegewezen zonder respect voor de coördinatieprocedure.
> Verzoekende partij verwijst ter zake naar uw arrest nr. 66.078 van 25 april 1997 in de zaak A. 64.929/V-1407.
> Cfr. tevens Uw arrest nr. 53.697 van 13 juni 1995.
> Cfr. de hangende zaken 66.738/V-1416, 66.739/V-1417, en 74.546/V-1492.
> Inzake Uw arrest nr. 66.078 van 25 april 1997 constateert verzoekende partij dat er, ondanks Uw schorsingsarrest, in de praktijk NIETS gewijzigd wordt.
> Het dringt zich dan ook op dat er maatregelen bevolen worden ten einde een door Uw Raad te bevelen schorsingsmaatregelen gerespecteerd te zien, zoals dit in een rechtsstaat hoort.
> Inzake het arrest nr. 66.078 van 25 april 1997 legt verzoekende partij het schrijven van het B.I.P.T. dd.

26 juni 1997 voor, waarbij het B.I.P.T. eigenlijk mededeelt niets te willen doen ten einde Uw arrest gerespecteerd te zien.

Nochtans is het de wettelijke plicht van het B.I.P.T. op te treden als er uitgezonden wordt op een frequentie krachtens een Besluit dat door Uw Raad geschorst werd en dus tijdelijk uit de rechtsorde verwijderd werd.

Alwaar het B.I.P.T. zich op het standpunt stelt dat enkel de Franse Gemeenschap bevoegd zou zijn de zenders te dwingen Uw arresten te respecteren, en alwaar de Franse Gemeenschap dit in de feiten weigert, dienen er maatregelen bevolen te worden ten einde de Franse Gemeenschap daartoe te dwingen.

Verzoekende partij vordert dan ook dat de Franse Gemeenschap verbod zou worden opgelegd om een frequentie toe te wijzen of het gebruik ervan zelfs maar te dulden m.b.t. de elf kwestige radio’s zonder de coördinatieprocedure conform art. 2 eerste lid K.B. 10 januari 1992.

Ten einde dit bevel in de praktijk gerespecteerd te zien, alwaar verzoekende partij geconfronteerd wordt met een blijvende en kennelijke onwil tot toepassing van de coördinatieplicht, verzoekt verzoekende partij om een straffe van verbeurte van een dwangsom van 10.000 Frank per inbreuk per dag."

4.2. Overwegende dat in deze zaak niet zonder meer kan worden verondersteld dat de verwerende partij het arrest van de Raad van State niet zal uitvoeren; dat zelfs al zou zij dat in het verleden reeds hebben verzuimd, de redenen waarom eerder bij arrest nr. 63.646 van 18 december 1996 de toewijzing van frequenties aan de elf betrokken zenders nietig werd verklaard niets te maken hebben met die welke thans de schorsing van de toekenning aan zeven ervan wettigen; dat voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom trouwens nog steeds kunnen worden gevorderd indien achteraf zou blijken dat de verwerende partij niet de vereiste ijver aan de dag legt om dit arrest uit te voeren; dat in de huidige stand van het geding die vraag moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 april 1997 van de Franse Gemeenschapsregering "relatifs à l'attribution de fréquences et de reconnaissances à des radios privées" wat de toewijzing van de frequenties aan de

	NAAM	ZONE	FREQUENTIE	EFFECTIEF - ZENDVERMOGEN	EQUIVALENTE ANTENNE-HOOGTE (m)
-	NV TELE 6	BRUSSEL	100.0	1 KW	75
-	VZW RADIO INDEPENDANTE LOCALE CONTACT	BRUSSEL	102,2	1 KW	75
-	VZW STATION INDEPENDENTE SATELITTE	BRUSSEL	103,7	750 W	58
-	VZW DIFFUSION BRUXELLES	BRUSSEL	104,0	1 KW	75
-	VZW DIFFUSION CHARLEROI	CHARLEROI	103,5	1 KW	75
-	VZW DIFFUSION LIEGE	LUIK	103,6	1 KW	75
-	VZW RADIO BOIS-DE BREUX	LUIK	104,5	1 KW	75

betreft.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het oplegen van de voorlopige maatregelen alsmede van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het besluit waarvan de uitvoering geschorst is.

Artikel 5.

De kosten van het beroep in kort geding worden voorbehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting, op 5 oktober 1900 negenennegentig, door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter
	J. HELLIN,	staatsraad,
	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier, De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT. J. DE BRABANDERE.